

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-19-140>

УДК 347.734.5:351.72

**Реформування системи регулювання
фінансового ринку: досвід Великобританії****Балянт Г.Р.**кандидат економічних наук,
доцент кафедри банківської справи
Тернопільського національного економічного університету**Галицейська Ю.М.**кандидат економічних наук,
доцент кафедри банківської справи
Тернопільського національного економічного університету

У статті розглянуто особливості сучасної структури системи регулювання фінансового ринку Великобританії. Досліджено цілі діяльності регулятивних органів у сучасних умовах. Проаналізовано основні принципи ведення бізнесу на фінансовому ринку, дотримання яких контролює Управління з контролю фінансової діяльності. Наведено цілі, правила діяльності та сферу впливу Управління пруденційного регулювання. Виокремлено напрями запровадження досвіду Великобританії в Україні щодо вдосконалення діяльності органів регулювання і нагляду за фінансовою сферою.

Ключові слова: банк, банківська система, банківське регулювання, економічна безпека, фінансова безпека, фінансово-кредитні установи, регулятор, регулятивні органи, фінансова стійкість.

Балянт А.Р., Галицейская Ю.Н. РЕФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ РЕГУЛИРОВАНИЯ ФИНАНСОВОГО РЫНКА: ОПЫТ ВЕЛИКОБРИТАНИИ

В статье рассмотрены особенности современной структуры системы регулирования финансового рынка Великобритании. Исследованы цели деятельности регулирующих органов в современных условиях. Проанализированы основные принципы ведения бизнеса на финансовом рынке, соблюдение которых контролирует Управление по контролю финансовой деятельности. Приведены цели, правила деятельности и сфера влияния Управления пруденциального регулирования. Выделены направления внедрения опыта Великобритании в Украине по совершенствованию деятельности органов регулирования и надзора за финансовой сферой.

Ключевые слова: банк, банковская система, банковское регулирование, экономическая безопасность, финансовая безопасность, финансово-кредитные учреждения, регулятор, регулятивные органы, финансовая устойчивость.

Balyant H.R., Halitseyska Yu.M. REFORMING THE FINANCIAL MARKET REGULATION SYSTEM: UK EXPERIENCE

The article deals with the features of the modern structure of the UK financial market regulation system. The purpose of the activity of regulators in the modern conditions is investigated. The main principles of doing business in the financial market are analyzed, observance of which is supervised by the Office for the control of financial activity. The purposes, rules of activity and sphere of influence of the Office of prudential regulation are given. The directions of implementation of the UK experience in Ukraine in improving the activities of financial regulatory and oversight bodies are singled out.

Keywords: bank, banking system, banking regulation, economic security, financial security, financial and credit institutions, regulator, regulatory bodies, financial stability.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Банківські, валютно-фінансові, економічні кризи чинять надзвичайно негативний вплив на економічний та соціальний розвиток не лише країн із низьким економічним рівнем, а

й промислово розвинених. Остання фінансова криза переросла в економічну, її дія поширилася тією чи іншою мірою на більшість країн світу. Її вплив виявився особливо руйнівним, а з наслідками доводиться боротися дотепер.

У посткризовий період усе більшої актуальності набуває вирішення проблеми забезпечення економічної безпеки держави, тобто формування сприятливих умов для досягнення незалежності, стійкості, стабільності національної економіки, її здатності до поступового відновлення та розвитку. Важливим складником економічної безпеки держави є фінансова безпека – такий стан фінансового ринку, за якого держава може в певних межах гарантувати суспільству загальноекономічні умови функціонування державних владних інституцій і ринкових інститутів. Одним із механізмів забезпечення фінансової безпеки є система регулювання фінансово-банківського сектору. За останнє десятиріччя багато країн визнали за доцільне впровадження певних змін у структурі регулятивних систем, підходах до здійснення регулювання фінансового ринку, пошуку нових організаційних рішень, націлених на підвищення ефективності й оптимізацію наглядових функцій. Зокрема, здійснення прогнозування впливу широкої сукупності факторів, що характеризують стійкість банківської системи, виявлення дії позитивних і негативних чинників її функціонування для попередження загроз діяльності всіх елементів цієї системи. Здійснені реформи у сфері регулювання фінансових ринків спрямовані на запровадження превентивних антикризових заходів. Вивчення зарубіжного досвіду та виокремлення можливих напрямів його реалізації в Україні є необхідними й актуальними завданнями задля забезпечення розвитку банківського сектору, відновлення довіри до нього та запобігання появі негативних кризових явищ у майбутньому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Незважаючи на актуальність вище зазначеної проблематики, ґрунтовні дослідження досвіду посткризового реформування системи регулювання фінансово-банківської сфери та обґрунтування можливостей його запровадження в Україні фактично відсутні у вітчизняному науковому доробку. Питання організації банківського нагляду та регулювання досліджували зарубіжні та вітчизняні вчені, зокрема: П. Роуз, К. Раджер, О. Дзюблюк, О. Любунь, В. Масленников, С. Міщенко, А. Мороз, А. Муричев, С. Науменкова, Л. Примостка, К. Раєвський. Проблематика дослідження напрямів забезпечення стабільного функціонування фінансового ринку у частині вдосконалення регулятивного складника багатогранна і не втрачає своєї актуальності з огляду на розвиток загальносвітових тен-

денцій та закономірностей функціонування фінансового ринку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне осмислення передового зарубіжного досвіду щодо розроблення антикризових заходів у частині реформування регулятивно-наглядової сфери за фінансовим ринком, які забезпечують запобігання появі кризи або пом'якшення її впливу на економіку і соціальну сферу, та обґрунтування прийнятних заходів для банківської практики України. Основними цілями є аналіз досвіду Великобританії в частині вдосконалення пруденційного нагляду, розгляд повноважень регулятивних органів, створення системи захисту споживачів продуктів фінансового ринку для розроблення дієвого антикризового механізму в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сукупні світові витрати на фінансування державних програм із подолання кризи становлять 13 трлн. дол., що дорівнює 5,7% ВВП. Заходи з фінансового оздоровлення банків і компаній оцінено в 3,6 трлн. дол., стимулюючі програми – у 9,4 трлн. дол. Україна витратила на заходи з подолання наслідків кризи 10,4% ВВП 2008 р., що становило 99 млрд грн. Основними статтями витрат були рефінансування Національним банком України комерційних банків, яке становило 48 млрд грн., а також рекапіталізація банків на суму 19,5–19,7 млрд грн. Окрім того, урядом було здійснено дофінансування статутного фонду НАК «Нафтогаз України» (31 млрд грн.) для здійснення оперативних розрахунків за газ із «Газпромом», а не для, приміром, інвестування оновлення обладнання підприємств НАК «Нафтогаз України» [1].

Аналітики стверджують, що високий показник співвідношення витрат на фінансове оздоровлення до номінального ВВП держав свідчить про те, що їм знадобиться тривалий термін на економічне відновлення. По суті, програми фінансового оздоровлення не мали інвестиційного характеру та зводилися виключно до підтримки регулюючими органами кредитної системи та надання урядом грошової допомоги депресивним секторам економіки, як у випадку з «Нафтогазом». Разом із тим держави, які в кризовий період фінансували інвестиційні програми, за доволі короткий період часу відновили свій економічний потенціал. В Україні й досі зберігається тенденція високого рівня втрат від банківської кризи: за 2014–2017 рр. вони оцінюються у 40% валового внутрішнього продукту [1].

Великобританія також належить до держав із великою часткою витрат у ВВП, спрямованих на фінансове оздоровлення (19,3%). Внаслідок фінансової кризи у цій країні відбувся перегляд системи регулювання фінансових послуг, як із погляду установ, відповідальних за регуляторні обов'язки, так і з позиції принципів і методів регулювання. Які саме заходи було вжито владними структурами Великобританії, йтиметься далі у цій статті.

Як нами було зазначено [2], у Великобританії до 2011 р. регулятивно-наглядові функції виконував мегарегулятор – Управління з фінансового регулювання і нагляду (Financial Services Authority (FSA), створене в 1998 р. Ця модель регулювання кредитної системи мала суттєві недоліки, результати яких проявилися як наслідки економічної кризи. Йдеться про позбавлення Банку Англії функції пруденційного нагляду за комерційними банками. Фактично він не отримував оперативної інформації про поточний фінансовий стан банків, що, своєю чергою, унеможливило своєчасне виявлення проблем у їхній діяльності та реалізацію відповідних заходів із їх підтримки. Тому в 2011 р. було скасовано інститут мегарегулятора: на базі Ради директорів Банку Англії було створено тимчасовий Комітет із фінансової політики. У наступному році було створено Управління пруденційного регулювання, підзвітне банку Англії [3]. З квітня 2013 р. регулювання сфери фінансових послуг було офіційно передано Управлінню пруденційного регулювання (The Prudential Regulation Authority – PRA) – дочірній компанії Банку Англії та Управлінню з контролю за фінансовою діяльністю (The Financial Conduct Authority – FCA). Отже, у Великобританії застосовується модель «двох вершин».

Після фінансової кризи роль Банку Англії у нагляді за сектором фінансових послуг була розширена (рис. 1).

Як видно з рисунку, парламент установлює законодавчу базу та контролює виконання регулюючими органами своїх функцій. Своєю чергою, Міністерство фінансів несе відповідальність за регуляторну базу, казначейство – за всі рішення, що стосуються розподілу державних коштів, у тому числі тих, що спрямовуються на оздоровлення фінансового ринку.

Банк Англії відповідає за стабільність фінансової системи та відіграє домінуючу роль у координації учасників фінансового ринку. Банк Англії за допомогою своєї нової дочірньої компанії, Управління пруденційного

регулювання (УПР), здійснює регулювання діяльності банків, кредитних спілок та інших депозитних установ, будівельних товариств, інвестиційних фірм та страхових компаній. Тобто основною метою діяльності УПР є сприяння безпечному та надійному функціонуванню підзвітних йому фінансово-кредитних установ. Управління прагне досягти цього, «намагаючись уникнути несприятливого впливу на фінансову стабільність та звести до мінімуму несприятливі наслідки, пов'язані з порушенням безперервності надання фінансових послуг» [4].

Окрім того, був створений Комітет із фінансової політики (Financial Policy Comity (FPC) для здійснення моніторингу стану економіки та виявлення проблем, які можуть становити потенційну загрозу порушення стабільності як у фінансово-кредитній сфері, так і в економіці цілому. Комітет очолює керуючий Банку Англії. Дана структура здійснює розгляд потенційних ризиків та застосовує відповідні заходи, спрямовані на усунення чи зменшення системних ризиків. Для сприяння цьому процесу УПР та УКФД розробляють щорічні прогнози щодо ризиків, які визначають оцінку економічних та фінансових тенденцій у Великобританії в контексті прийняття регуляторних рішень та нагляду за фінансовими установами. Своєю чергою, Комітет із фінансової політики розробляє рекомендації та вказівки для УПР та УКФД щодо реалізації заходів зі стабілізації фінансового ринку.

Управління з контролю над фінансовою діяльністю регулює та контролює діяльність фінансових компаній (58 000), у тому числі й тих, діяльність яких регулює УПР [5]. УПР забезпечує пруденційний нагляд за 1 500 банків, будівельних товариств, кредитних спілок, страхових компаній та великих інвестиційних компаній. Вплив УКФД поширюється на забезпечення прозорості та відкритості операцій на ринку фінансових послуг та захисту прав споживачів. Виконуючи свої функції щодо забезпечення фінансової стабільності, УПР та УКФД тісно співпрацюють. Той факт, що УКФД є регулятором діяльності для УПР – уповноважених фірм свідчить про можливість дублювання та, можливо, конфлікти між регуляторною діяльністю обох організацій. Для вирішення цих потенційних операційних проблем було складено Меморандум про взаєморозуміння між двома органами влади. Це стосується необхідності координації між УПР та УКФД, одночасно визнаючи їх окремі, незалежні мандати та статутні цілі.

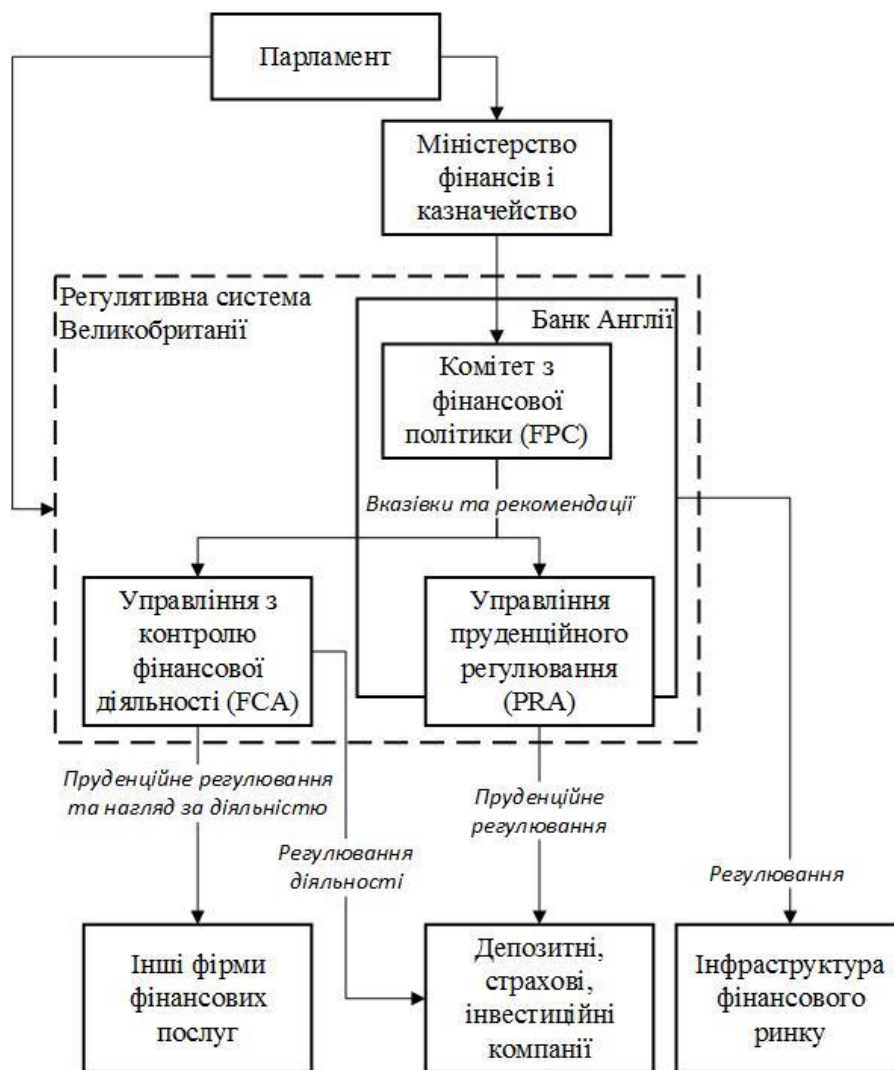

Рис. 1. Система регулювання і нагляду за ринком фінансових послуг Великобританії

Джерело: побудовано авторами на основі даних [3; 7]

Стратегічною метою діяльності УКФД є забезпечення належного функціонування фінансового ринку. Її реалізація передбачає виконання трьох операційних цілей [6]:

- забезпечення відповідного рівня захисту споживачів;
- захист та посилення цілісності фінансової системи Великобританії;
- сприяння ефективній конкуренції в інтересах споживачів.

Основою нормативно-правової бази УКФД є одинадцять принципів для ведення бізнесу на фінансовому ринку, до яких належать [6]:

1. Цілісність. Дотримання цього принципу має велике значення у досягненні ефективності управління будь-якою організацією. Остання повинна здійснювати ефективне корпоративне управління як на керівному рівні, так і на виконавчому. Її діяльність має

відображати цілі управління та корпоративні цінності.

2. Навики, турбота та ретельність. Цей принцип зобов'язує фінансові компанії забезпечувати належний рівень професійних навиків їхнього персоналу, розробляти свої продукти відповідно до ринкових вимог, урахувавши розвиток фінансової сфери.

3. Управління та контроль. Відповідно до цього принципу, фінансово-кредитна установа повинна вести свій бізнес з обережністю, організовуючи та контролюючи всі процеси відповідально та ефективно, використовуючи при цьому адекватні системи управління ризиками.

4. Фінансова обачність. Цей принцип лежить в основі формування і підтримання адекватних фінансових ресурсів для досягнення бізнес-цілей фінансово-кредитною установою.

5. Ринкова поведінка. Фірма повинна дотримуватися належних стандартів ринкової поведінки: використання тих чи інших підходів до обслуговування клієнтів.

6. Інтереси споживачів – один з основних принципів УКФД. Фінансово-кредитна установа повинна приділяти належну увагу задоволенню інтересів своїх клієнтів. Дотримання цього принципу відбувається в результаті досягнення шести «споживчих результатів», визначених УКФД (чесне ставлення до споживачів – основний елемент корпоративної культури; належної якості фінансові продукти; проінформованість споживачів до, під час та після продажу фінансового продукту; надані консультативні послуги враховують особливості та обставини клієнта; продані фінансові продукти відповідають очікуванням клієнтів; фінансовий продукт не буде необґрунтовано змінений після продажу).

7. Зв'язок із клієнтами. Цей принцип стосується того, що фінансово-кредитна установа повинна приділяти належну увагу інформаційним потребам своїх клієнтів та надавати їм інформацію у такий спосіб, що є чітким, справедливим та не вводить в оману.

8. Конфлікти інтересів. Згідно із цим принципом, фінансово-кредитна установа повинна справедливо управляти конфліктами інтересів як між нею та її клієнтами, так і між клієнтами.

9. Клієнти: взаємовідносини довіри, тобто виправдання очікувань клієнтів фінансово-кредитною установою шляхом прийняття оптимальних рішень у процесі її функціонування.

10. Клієнтські активи. Цей принцип означає забезпечення фінансово-кредитною установою належного захисту активів своїх клієнтів.

11. Відносини з регуляторними органами. Цей принцип стосується ефективної співпраці між регулятивними органами та фінансово-кредитними установами. Останні повинні мати відкриті відносини зі своїми регуляторами та належним чином розкривати регулятору(ам) інформацію.

Таким чином, виконання описаних принципів має забезпечити високий рівень якості надання банками та небанківськими фінансово-кредитними установами послуг своїм клієнтам, запобігання появі і росту ризиків, а отже, і кризовим явищам у фінансово-банківській сфері.

Нормативною базою функціонування УПР є так звані «Основні правила», які, по суті, аналогічні до 1–4 та 11 «Принципів ведення

бізнесу» УКФД, однак доповнені ще одним правилом, згідно з яким фінансово-кредитні установи повинні мати можливість підготуватися для правильного вирішення проблем свого бізнесу (фактично передача їхнього бізнесу іншій компанії), якщо виникне така необхідність через утрату фінансової стійкості. Отже, ключовою відмінністю між принципами УКФД та правилами УПР є те, що останні не включають ті, що містяться в УКФД, що стосуються ринкової поведінки та захисту прав споживачів, оскільки УКФД контролює ці сфери діяльності всіх фінансово-кредитних установ [7].

Роль УПР як пруденційного регулятора базується на двох основних цілях:

– сприяння безпечному та надійному функціонуванню всіх фінансових компаній, що підпадають під його регулювання. Йдеться про запобігання втраті їхньої фінансової стійкості, уникнення або зменшення втрат споживачів фінансових послуг тощо. Тобто нівелювання потенційних утрат, спричинених дестабілізацією фінансової системи Великобританії;

– контролювання підтримки ризику на прийнятному рівні страховими компаніями для уникнення втрат користувачами страхових послуг.

Обидві цілі спрямовані на підтримання стабільності фінансової системи як необхідної умови забезпечення економічної безпеки держави. Зрозуміло, що УПР не гарантуватиме, що жодна фінансова структура не зазнає збитків чи не збанкрутує. Основні зусилля УПР спрямовує на оцінку та прогнозування впливу порушення фінансової стійкості компаній, які він регулює, на фінансовий ринок та на захист споживачів фінансових послуг.

Національні інтереси держави вимагають формування стійкого, стабільного фінансового ринку, що підтримує і розвиває здатність економіки ефективно функціонувати, забезпечуючи розширене відтворення. Процеси глобалізації також ставлять завдання підтримки на конкурентоспроможному рівні всіх інституційних структур економіки, у тому числі банківських та небанківських фінансово-кредитних інститутів. Вирішити названі проблеми можна шляхом створення дієвої системи регулювання і нагляду. Наявність такої системи дає змогу підвищити стійкість фінансово-кредитних установ, створити міцний фундамент для безперебійного та ефективного здійснення платіжно-розрахункових відносин, активізації інвестицій, є стимулом економічного зростання, який, своєю чергою,

є необхідною передумовою сталого розвитку економічної системи країни.

Вивчивши підхід Великобританії до реформування системи регулювання і нагляду за фінансово-банківською сферою, забезпечення її ефективності, можна зробити висновки, що в основу такої системи має бути покладена сукупність висхідних положень, основними з яких є такі:

1. Законність – забезпечення регламентування всіх аспектів діяльності банків та небанківських фінансово-кредитних інститутів, яка дає змогу побудувати дієздатну, ефективну систему регулювання і нагляду.

2. Задоволення інтересів індивідуума, суспільства та держави загалом щодо забезпечення стійкості фінансової та банківської системи. Основною метою діяльності фінансово-кредитних установ є отримання прибутку. У гонитві за прибутками вони часто здійснюють високоризикові операції, що може призвести до зниження показників їхньої ліквідності і навіть стати причиною банкрутства. Держава страждає від подібної діяльності, оскільки кризові явища з банківського сектору проектується на реальний сектор економіки і призводять до наростання в ньому кризових тенденцій. У процесі банківської кризи страждає й населення, яке довірило банкам свої заощадження. Зважаючи на вказані обставини, дотримання принципу задоволення інтересів особистості, суспільства і держави щодо забезпечення стійкості фінансового ринку дасть змогу певною мірою гарантувати його стабільне функціонування.

Разом із тим необхідно не тільки забезпечувати інтереси держави, а й гарантію дотримання державою законних інтересів учасників фінансового ринку. Останні будуть розвиватися лише в тому разі, якщо свобода підприємництва у фінансово-банківській сфері обмежена в розумних межах.

3. Взаємна відповідальність індивідуума, суспільства і держави щодо забезпечення стійкості фінансово-банківської сфери. Її суть полягає у тому, що держава має створити фінансовому ринку умови, за яких забезпечуватиметься прийнятний рівень загроз ззовні і зсередини. Це накладає певні зобов'язання і на банки й небанківські фінансово-кредитні установи зі сталого їх функціонування в інтересах держави і суспільства. Дане положення стосується й населення, яке довіряє фінансовому ринку свої грошові кошти. Як відомо, чинне законодавство багатьох країн дає населенню змогу достроково розривати

свої відносини з банками, причому на досить пільгових умовах, що може призводити до втрати банками їхньої платоспроможності та ліквідності, а в кінцевому результаті – до втрати фінансової стійкості та спричинити банкрутство.

Варто зазначити про тісний взаємозв'язок між ефективністю регулювання і нагляду та стійкістю фінансового ринку країни. Тому важливо визначити завдання, які повинна виконувати система регулювання і нагляду, з позицій забезпечення сталого функціонування фінансово-кредитних установ. Ними, на нашу думку, є такі:

– виявлення і прогнозування внутрішніх і зовнішніх загроз життєво важливим інтересам суб'єктів фінансового ринку, здійснення комплексу оперативних та довготривалих заходів щодо їх попередження та нейтралізації. Без виконання цієї функції неможливе дотримання балансу життєво важливих інтересів індивідуума, суспільства і держави, їх взаємної відповідальності щодо забезпечення стійкості фінансового ринку. Вважаємо, що виконання регулюючим органом наведеної функції дасть змогу на якісно новому рівні вирішувати багато проблем, характерних для банківської системи України;

– забезпечення регулятивного інституту (або сукупності інститутів) необхідним обсягом компетенцій і повноважень для ефективного виконання функцій із регулювання і нагляду за функціонуванням фінансового ринку. Складність функціонування такого роду інститутів у світі сьогодні полягає у тому, що розширення асортименту фінансових послуг, ускладнення структури пропозиції фінансових продуктів призвели до розмивання традиційного секторального поділу фінансових ринків;

– забезпечення стійкості кредитної системи за звичайних умов та в надзвичайних ситуаціях. Для ефективного виконання своїх функцій щодо забезпечення стійкості фінансового ринку система регулювання і нагляду повинна володіти певними широкими повноваженнями, мати інструментарій, який здатний ефективно впливати на діяльність економічних суб'єктів.

Таким чином, регулюванню та нагляду за фінансовим ринком відведено важливе місце в системі забезпечення економічної безпеки країни. Це пояснюється тим, що фінансовий ринок, а отже, основні його учасники – банки та небанківські фінансово-кредитні установи є сполучною ланкою в механізмі реалізації відтворювальних відносин в економіці. Саме

ступінь його стійкості відображає загальний стан економіки, соціальний рівень, міжнародні відносини та інші аспекти функціонування країни. Крім того, саме банківська система нагромаджує основні економічні ризики, зумовлені недоліками механізмів функціонування і, відповідно, високий рівень уразливості саме банківської сфери економіки. Зазначена вище особливість банківської системи як сполучної ланки в економіці спричиняє появу небезпеки проникнення ризиків із банківської системи в інші сектори економіки. Економічні кризи супроводжуються великомасштабними кризами соціального характеру. Рівень довіри суспільства до держави прямо пропорційний

рівню його довіри до національної банківської системи.

Висновки з цього дослідження. У статті розглянуто основні напрями здійснення регулятивного впливу на фінансовий ринок у Великобританії. Ми не дотримуємося позиції радикальної зміни структури наглядового органу за банками та небанківськими фінансово-кредитними установами в Україні. Однак основні принципи, заходи попереджувальної дії, спрямовані на забезпечення транспарентного характеру банківських продуктів, представлення планів банками та іншими учасниками фінансового ринку їхнього виходу з кризи можуть бути використані у вітчизняній практиці.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Лізингова галузь в Україні: тенденції та рекомендації для зростання. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2547130-vtrati-ukraini-vid-bankivskoi-krizi-ocinuutsa-u-40-vvp-usaid.html>.
2. Балянт Г.Р. Зарубіжна практика банківського регулювання в кризових умовах. Вісник Одеського національного університету. Економіка. 2015. Т. 20. Вип. 5. С. 46–57.
3. HM Treasury. A new approach to financial regulation: the blueprint for reform, June 2011, permitted under the terms of the Open Government Licence. URL: <http://www.nationalarchives.gov.uk/doc/open-government-licence/p.8>.
4. Bank of England and FSA. The Bank of England, Prudential Regulation Authority, October 2012. URL: www.bankofengland.co.uk/publications/Documents/other/pr/bankingappr1210.pdf.
5. Compliance Guide to the FCA Handbook 2014: Issue 1 threshold conditions and principles for businesses. URL: http://www.csa-uk.com/assets/documents/compliance-and-guidance/fca/compliance_guide_to_fca-handbook_issue_1.pdf.
6. FCA Handbook / PRIN 2.1. The Principles. URL: <https://www.handbook.fca.org.uk/handbook/PRIN/2/1.html>.
7. Bailey A. The Prudential Regulation Authority Quarterly. URL: <https://www.bankofengland.co.uk/quarterly-bulletin/2012/q4/the-prudential-regulation-authority>.
8. Financial Services and Markets Act. URL: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2000/8/section/1L/2013-04-01>.

REFERENCES:

1. "Lizynghova ghaluzj v Ukrajinі: tendenciji ta rekomendaciji dlja zrostannja", [Elektronnyj resurs] / Rezhym dostupu: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2547130-vtrati-ukraini-vid-bankivskoi-krizi-ocinuutsa-u-40-vvp-usaid.html>
2. Baljant Gh.R. Zarubizhna praktyka bankivskogho reghuljuvannja v kryzovykh umovakh / Gh.R. Baljant // Visnyk Odesjckogho nacionaljnogho universytetu. Ekonomika. – 2015. – Tom 20. – Vypusk 5. – S. 46-57.
3. HM Treasury (2011) A new approach to financial regulation: the blueprint for reform, June 2011, permitted under the terms of the Open Government Licence. <http://www.nationalarchives.gov.uk/doc/open-government-licence/p.8>
4. Bank of England and FSA (2012) 'The Bank of England, Prudential Regulation Authority, October 2012 [Online]. Available at www.bankofengland.co.uk/publications/Documents/other/pr/bankingappr1210.pdf
5. Compliance Guide to the FCA Handbook 2014: Issue 1 threshold conditions and principles for businesses [Online]. Available at http://www.csa-uk.com/assets/documents/compliance-and-guidance/fca/compliance_guide_to_fca-handbook_issue_1.pdf
6. FCA Handbook / PRIN 2.1. – The Principles [Online]. Available at <https://www.handbook.fca.org.uk/handbook/PRIN/2/1.html>
7. Bailey A. The Prudential Regulation Authority Quarterly [Online]. Available at <https://www.bankofengland.co.uk/quarterly-bulletin/2012/q4/the-prudential-regulation-authority>.
8. Financial Services and Markets Act [Online]. Available at <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2000/8/section/1L/2013-04-01>